

عنوان مقاله:

دو شاخص نوین برای سنجش همکاری انتشاراتی گروه ها و پژوهشگران در مراکز آموزش عالی

محل انتشار:

مجله مدیریت اطلاعات سلامت، دوره 8، شماره 5 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

حافظ محمدحسن زاده - کارشناس ارشد، کتابداری و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

محمد سلیمی اصل - دانشجوی دکتری تخصصی، ژنتیک پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

علی صمدی کوچکسرائی - استادیار، بیوتکنولوژی پزشکی، مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

همکاری علمی، اغلب نمایشی از کیفیت کار پژوهشگران همکار و نیز گروه های پژوهشی است. یکی از راه های افزایش تولید علم، تبادل دانش و به اشتراک گذاری آن است. چرا که عدم ارتباط علمی گروه های آموزشی دانشگاه ها با یکدیگر، باعث منزوی شدن آن ها و ایجاد پدیده ی «انقباض علم» می شود. شاخص هایی که تا کنون جهت اندازه گیری میزان همکاری پیشنهاد شده اند، میزان همکاری را در زمینه ی هدف اصلی پژوهشی گروه محل تحقیق پژوهشگر، مورد ارزیابی قرار نمی دهند. با توجه به این که پژوهشگر زمانی به حداکثر موفقیت می رسد که عضوی از یک گروه پژوهشی با هدف مشخص باشد؛ و گروه نیز زمانی موفق می شود که دارای اهداف تعریف شده باشد، همکاری هایی با اهمیت تلقی می شوند که در جهت اهداف پژوهشی گروه باشند. در این مقاله، دو شاخص جدید تحت عناوین «شاخص h همکاری» و «شاخص h پژوهشگر همکار» پیشنهاد می شوند و با در نظر گرفتن مفاهیم فوق، به ارزیابی میزان همکاری در گروه های پژوهشی و پژوهشگران شاغل در این گروه ها پرداخته می شود. واژه های کلیدی: مطالعات ارزیابی؛ رفتار مشارکتی؛ پرسنل پژوهشی.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1800642>

